בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ט** ב**מנחם אב** תשס"ב (**7** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

{המשך סיפורו של קאפוצ'י} בדצמבר באותה שנה, גזר בית המשפט המחוזי בירושלים 59 שנות מאסר על קאפוצ'י... על הפשעים והעבירות שהוכיחו כי פשע בהן – אך שנות ישיבתו בבית-הסוהר יהיו חופפות, ויגיעו עד לעונש על העבירה הגדולה: מאסר 12 שנה.
הכנסיה זועזעה.
לובש גלימת הארכיבישוף הושם תחת בריח בבית-הסוהר ה**יהודי**, תחת **שלטון ישראל**, ברמלה. מפעם לפעם נשמע שמו של קאפוצ'י: פעמים מבין כתלי בית-הסוהר (ק' רוגז, ק' שובת-רעב, ק' מקבל אורחים...); פעמים מחוץ לבית-סוהר (הוותיקאן דואג לשלומו, מבקשים לבוא ולבקרו, כנסייתו מצפה לשחרורו ואינה ממנה לו יורש,...). וכמובן, חוטפי המטוסים, שליחי ארגוני-החבלה השונים, תובעים את שחרורו של קאפוצ'י, של אוקאמוטו, של עוד ערבים מחבלים ...
ואז, נפלה הידיעה המדהימה: הוותיקאן מבקש כי ישראל תשחרר את הארכיבישוף קאפוצ'י; מו"מ בין שגריר ישראל ברומא ושליחי משרד החוץ הישראלי עם נציגי ה"כס הקדוש" בקריית הוותיקאן [הקוראים יזכרו שעד לא מזמן, הוותיקאן סירב להכיר בישראל מטעמי התיאולוגיה שלו. העורך]. וסיכום: האפיפיור יפנה במכתב-בקשה לנשיא ישראל, הנשיא יתייעץ בשר-המשפטים, ביועץ-המשפטי לממשלה, ובאישי משפט, הממשלה תסמוך ידה על התשובה, שתהא חיובית. קאפוצ'י ישוחרר – ובצו חתום בידי שר-הפנים, יגורש מן הארץ. ואכן כך היה.
משרד החוץ ראה בכך אות לטובה: הוותיקאן מכיר בדיעבד במדינת ישראל, ישראל נפטרת מאישיות מזיקה ובלתי-רצויה, גם אין כל חשש מדברי-לעז שיוציא בר-נש זה על ישראל ומשטרה: כבר הוכחה אישיותו השפלה. האיש אשר שופטי ישראל כתבו בפסק-דינו: "...**נשק וחמרי-חבלה אינם הולמים, מעצם טיבם וטבעם, גלימתו של כהן-דת, המסמל יראת-שמים, טוהר-מידות ואהבת אנוש**..." – שוחרר.

מידת הרחמים של ישראל גברה על מידת הדין.

הדברים סוכמו: האפיפיור פנה, אם כי "שכח" להזכיר את ירושלים כמקום מושבו של נשיא ישראל, הנשיא שקל ודן עם הממשלה, המשחרר שיחרר והמגרש גירש. מידת הרחמים של ישראל גברה על מידת הדין.
אין זו מידת הרחמים עליה מרמזת "הברית-החדשה". האם מישהו מראשי הדת הקתולית עדיין זוכר אותה?! לא לגבי יהודים, לא לגבי ישראל. כאן, פעלה מידת רחמים אחרת: מידת הרחמים של ישראל. **ויהונתן פולארד יושב בכלא.** [אישים ומאורעות בתולדות ישראל]

~~~

היום, **כ"ט ב<u>מנחם אב</u>**, הוא **ערב ראש חודש אלול**. מתפללים בתפילת מנחה את תפילות **יום כיפור קטן**. שם זה הוא כינוי לערבו של ראש חודש ויש שנוהגים לעשותו יום תענית ותשובה. גם אלה שאינם נוהגים להתענות ביתר ימי "כיפור קטן" עושים כך ביום **ערב ראש חודש אלול**, חודש הרחמים והסליחות.
רבים יוצאים להשתטח על הקברות ומפשפשים במעשיהם מתוך תשובה, תפילה וצדקה. יש שעולים לירושלים לשריד בית-מקדשנו, הכותל המערבי, שלא זזה ממנו השכינה מעולם, לומר בו תפילת "יום כיפור קטן". [לוח דבר בעתו]

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **כ"ט** ב**מנחם אב** תשס"ב (**7** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=מלמדינו חז"ל כי בית המקדש חרב בגלל שנאת חינם. והדרך לבנותו מחדש תבוא ב"אהבת חינם".
מעניין לציין כי הגימטריא של "**אהבת חינם**" שווה ערך ל"**יבנה המקדש**".=

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל